

ΑΔΕΛΦΟΙ

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΚΕΡΗΣΕΩΣ

Ἐκτός τῆς Σύρου Δραχ. 22.
Ἐκτός " " " 26.

Ἐκτός τῆς Διαιτησίας τὸν σελ. 1. 23.
Ἐκτός τῆς Δικαστικῆς τὸν σελ. 1. 15.
Ἐκτός τῆς Εἰδοποιήσεως Δραχ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τὴν 29 Νοεμβρίου 1858.

Ἡ ἐπανάληψις τοῦ σκανδαλοῦ.

Δημοσιεύοντες παρὰ πόδας διατριβὴν Ὁρθόδοξου Χριστιανοῦ, παρευρεθέντος τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ἑναῶ τῶν Δυτικῶν, καὶ ἀκροασαμένου τῆς διδασχῆς τοῦ Ἰησοῦτου ἱεροκέρυκος, ὅστις κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὠμίλησεν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος κατὰ τῶν φρονούντων, ὅτι πᾶσαι αἱ θρησκείαι χορηγοῦσι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, λυπούμεθα βλέποντες αὐθαδῶς ἐπαναλαμβανόμενον τὸ θρησκευτικὸν σκάνδαλον, ὅπερ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχε ριφθῆ ἐν μέσῳ ἡμῶν διὰ τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἐκδιδομένου περιοδικοῦ « Ὁ Καθολικός πολιτισμός ». Μετὰ τὴν πρώτην καὶ πικρὰν ἐκείνην ἔβρι, ἣν ὑπέστησαν οἱ Ὁρθόδοξοι Ἕλληνας, παραβληθέντες πρὸς τοὺς Τούρκους, νέα καὶ πικροτέρα ἐπέρχεται ἡ παρούσα· διότι οὐχὶ πλέον ἀνώνυμος τις ἀρθρογράφος καὶ ἐν ἐφημερίδι, ἀλλὰ ἱεροκέρυξ, ὅστις ἐκ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ εἶναι ἀγγελος καταλλαγῆς, καὶ διδάσκαλος τῆς ἀγάπης καὶ ὁμονοίας, καὶ ἐρμηνευτὴς τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὡν πρώτη καὶ μεγίστη ἐστὶν ἡ « Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν » τοιοῦτος, λέγομεν, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος ὑβρίζει τὴν Ὁρθόδοξον ἡμῶν θρησκείαν, ἀποκαλῶν ἡμᾶς σχισματικούς καὶ εἰδωλολάτραις.

Μετὰ τὴν ἐπίσημον διάφευσιν τῶν πρώτων ἐκείνων ὑβρεων, τὴν γενομένην ὑπὸ τοῦ φρονίμου Δημάρχου Σύρου Κυρίου Γ. Δαλεζίου ἐν ὀνόματι τῶν συνδημοτῶν αὐτοῦ, ἡ τολμηρὰ ἐπανάληψις τῶν ὑβρεων τούτων, ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος γινομένη, καὶ ἀπὸ στόματος ἱεροκέρυκος, ἀπὸ τῆς ἀνω Σύρου εἰς τὴν Ἐρμούπολιν κατερχομένου, καταπροδίδει τὸν συντάκτην τῆς εἰς τὸν « Καθολικὸν πολιτισμὸν » δημοσιευθείσης ἐκθέσεως, καὶ καταλυπεὶ πάντας τοὺς ἀληθεῖς Χριστιανούς, Ἀνατολικούς τε καὶ Δυτικούς, οἵτινες ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ συζῶντες τὸσαῦτα ἔτη, βλέπουν ἐμφωλεύοντα ἐν ἑαυτοῖς τὸν ἀλιτήριον ὄφιν τῆς διχονοίας.

Ἄλλ' εὐτυχῶς διακριθέντος καὶ γνωσθέντος ἤδη τοῦ ὄφους, οἱ τε Ἀνατολικοὶ καὶ Δυτικοὶ Χριστιανοὶ θέλουσι προφυλαχθῆ ἀπὸ τῶν ἰοδόλων αὐτοῦ δηγμάτων, φρονίμως διατελοῦντες ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀδελφικῇ ἀγάπῃ, καὶ οὐδόλως προσέχοντες εἰς τὰ σκανδαλώδη φουρήματα αὐτοῦ. Ἡ δὲ δημοσιογραφία τῆς Ἐρμούπολεως θέλει πατάξει κατὰ κεφαλὴν τὸν ἰοδόλον τοῦτον ὄφιν, ἀγωνιζομένη ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς ὁμονοίας καὶ ἀγάπης μεταξὺ συμπολιτῶν, οἵτινες τὸσαῦτα ἤδη ἔτη συζῶσιν ἀδελφικῶς, καὶ οἵτινες δὲν θέλουσιν ἀνεχθῆ τὴν διατάραξιν τῆς πολιτικῆς αὐτῶν ὁμονοίας, προερχομένη ἐξ ἀνθρώπου, ὅστις ὀφείλει μάλιστα νὰ ἦναι ὁ σύμβουλος καὶ ὁδηγός εἰς ἀδιάσπαστον συντήρησιν τῆς ὁμονοίας ταύτης.

Πρῶτοι ἡμεῖς τηροῦμεν τὴν κεφαλὴν τοῦ

ὄφους, ἀδιαφοροῦντες, ἀν καὶ αὐτὸς τηρῆ τὴν πτέρναν ἡμῶν. Καὶ ὡς Χριστιανοί, ὀφείλοντες νὰ ἐκπληρῶμεν τὴν πρωτίστην τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ — « Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν » — καὶ ὡς Ἕλληνας, ὀφείλοντες νὰ σεβασθῶμεν τὸν πρώτιστον ἄρθρον τοῦ θεμελιώδους Νόμου τῆς ἡμετέρας πολιτείας — « Πᾶσα ἄλλη γνωστὴ θρησκεία εἶναι ἀνεκτὴ, καὶ τὰ τῆς λατρείας αὐτῆς τελοῦνται ἀκωλύτως » — καὶ τοὺς πλησίον ἡμῶν ζῶντας Δυτικούς ἀγαπῶμεν καὶ συντρέχομεν ὡς ἀδελφούς, καὶ τὴν θρησκείαν αὐτῶν ἀνεχόμεθα καὶ σεβόμεθα, πρόθυμοι ὄντες νὰ διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ πάσης ἐνοχλήσεως, ἥτις ἤθελε προξενηθῆ εἰς αὐτοὺς εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν θρησκείαν καὶ τὴν λατρείαν αὐτῶν. Οὐδέποτε ὁμῶς θέλομεν ἀνεχθῆ νὰ ἐξυβρίζηται πρὸς τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἡμετέρα θρησκεία ὑπ' ἐκείνων, οὗς ἀνεχόμεθα, καὶ πρὸς οὗς οὐδέποτε ἐπαύσαμεν προσφερόμενοι εὐκρινῶς, ἐκπληροῦντες τὰς θρησκευτικὰς καὶ πολιτικὰς ἐντολάς, ἃς παρελάβομεν. Διαμαρτυροῦμεθα λοιπὸν κατὰ πάσης ὑβρεως ἐκτοξευομένης κατὰ τῆς θρησκείας ἡμῶν, καὶ τελευταίαν ταύτην φοράν ἐπικαλοῦμεθα τὴν προσοχὴν τῆς ἀρμοδίας Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τῶν ἐν ταῦθα Δυτικῶν, ὅπως προληφθῶσι λυπηραὶ συνέπειαι διαγωγῆς ἀσυνέτου. Μὴ διαφύγη τὴν προσοχὴν τοῦ Σ. Ἐπισκόπου τῶν ἐν Συρίῳ Δυτικῶν ἢ σκανδαλώδους αὐτῆ περιστάσεως· ἀλλὰ μετὰ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς εὐθύτητος, ἣν ἐπιβάλλει αὐτῷ ἡ θέσις, εἰς ἣν ἐτάχθη, ἃς φροντίσῃ νὰ διαγράψῃ τὰ ὄρια τοῦ τολμηροῦ ἱεροκέρυκος, ὅστις ἐν μέσῳ ἡμῶν ἔρχεται νὰ ὑβρίξῃ τὴν θρησκείαν ἡμῶν, καὶ νὰ διεγείρῃ ἀποτρόπαια σκάνδαλα θρησκευτικῶν ἀντιπαθειῶν. Ἡ ἐπανάληψις αὐτῶν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ, ἢ συστηματικὴ πρόθεσις τοῦ νὰ διαταραχθῆ ἢ ὑπάρχουσα ὁμόνοια τῶν Ἐρμούπολιτῶν καὶ Συρίων πρὸς κατασχόνην τοῦ ὑπερνεργούντος τὴν ἀντιχριστιανικὴν τῶν πολιτῶν διαίρεσιν.

Ἄγνοοῦμεν, ποία τηρεῖται τάξις ὡς πρὸς τοὺς Ἱεροκέρυκας τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἂν οὔτοι δύνωνται ἀκωλύτως νὰ ἀθυροστομῶσιν, ἀναβαίνοντες εἰς τὸν ἄμβωνα πρὸς διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ. Νομίζομεν ὁμῶς, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος, ἀνώτατος ὢν Ἐκκλησιαστικὸς ἄρχων, ἔχει ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ τοὺς ἱεροκέρυκας, καὶ δύναται νὰ ἐξετάξῃ τὰ ὑπ' αὐτῶν κηρυττόμενα, καὶ νὰ παύῃ αὐτοὺς ὅταν παρεκτρέπωνται τῆς θέσις αὐτῶν ἀποστολῆς. Ἀπεκδεχόμεθα λοιπὸν παρὰ τοῦ Σ. Ἐπισκόπου Σύρου νὰ διαγράψῃ τὴν πορείαν τοῦ ὑπαλλήλου αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐπιπλήξῃ αὐτὸν διὰ τὴν σκανδαλώδη ὁμιλίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἥτις κατὰ πάντα λόγον θρησκευτικὸν καὶ πολιτικὸν δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῆ.

Πρὸς δὲ τὸν τολμηρὸν ἱεροκέρυκα, ὅστις παραγνώρισας τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐξέβρισε τὴν θρησκείαν ἡμῶν, παρατηροῦμεν, ὅτι οἱ ἱεροκέρυκες ὀνομάζονται παρὰ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου *διάκονοι τοῦ Χριστοῦ καὶ διάκονοι τοῦ εὐαγγελίου* καὶ ὅτι ἐπομένως ἔργον αὐτῶν εἶναι νὰ προτρέπωσιν εἰς

τὴν Χριστιανικὴν πίστιν τοὺς ἀπίστους, τοὺς δὲ πιστοὺς νὰ στερεώνωσι νοουθετοῦντες καὶ προτρέποντες εἰς τὰ καλὰ, καὶ ἀποτρέποντες ἀπὸ τῶν κακῶν. « Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως, ἀκαίρως, ἔλεγεσον, ἐπιτίμησον, ἐν παραμυθίᾳ καὶ ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδασχῇ » λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ἄλλ' ἡ διχοτομία πολιτῶν ὁμονοούντων, ἢ σκανδαλώδης διαίρεσις δι' ὑβρεων ἀνοικείων, ἢ ἐξέγερσις παθῶν καὶ μίσους ἀδιαλλάκτου, ταῦτα εἶναι ἔργα τοῦ Σατανᾶ καὶ οὐχὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ὀπαδῶν τῆς οὐρανοῦ θρησκείας, ἣν αὐτὸς ἔλθων εἰς τὸν Κόσμον ἀπεκάλυψεν. Ἐὰν λοιπὸν καὶ ὁ Ἱεροκέρυξ αὐτὸς ἦναι ἀληθῆς Χριστιανός, πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ ἀπέχη πάσης τοιαύτης διδασκαλίας, ἀντικειμένης εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, οὔτινος παρίσταται ὑπέρβητος.

Τοσαῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἴδου δὲ καὶ ἡ πρὸς ἡμᾶς ἀποσταλεῖσα διατριβή.

Κύριε Συντάκτη τοῦ Ἄστέρου τῶν Κυκλάδων.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἱεροκέρυξ ἐκ τοῦ τάγματος τῶν Ἰησοῦτων, διδάσκων ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τῆς ἐν Ἐρμούπολει Δυτικῆς Ἐκκλησίας τοὺς ἐν αὐτῇ ἐκκλησιαζομένους Δυτικούς ἔλαβεν ὡς θέμα τῆς διδασχῆς αὐτοῦ τὸ νὰ ἐλέγξῃ τὴν μωρίαν τῶν ἰσχυριζομένων, ὅτι ἅπασαι αἱ θρησκείαι δύνανται νὰ χορηγήσωσι τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἐλάλει δὲ Ἰταλιστὶ πρὸς ἀκροατὰς Ἕλληνας, ὡν οὐδὲ τὸ ἑκατοστημόριον ἔννοε τὴν Ἰταλικὴν Γλῶσσαν, καὶ ἐν οἷς εὐρέθην καὶ ἐγὼ μετὰ τινῶν ἐκ τῶν ἡμετέρων, ὅπως ἀκούσωμεν τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος ἱεροκέρυκα.

Δὲν ἐπεμβαίνω εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἱεροκέρυκος, πιστεύοντος καὶ διδάσκοντος, ὅτι μόνη ἡ Καθολικὴ θρησκεία εἶναι ἀληθινή, καὶ αὐτῇ μόνῃ δέδοται ἡ δύναμις τοῦ εἰσάγειν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, καὶ διὰ τοῦτο ὅστις θέλει νὰ κερδίσῃ τὰς οὐρανὸν δὲν ἔχει νὰ πράξῃ ἄλλο, παρὰ νὰ ἦναι Καθολικός. Δὲν ἐξετάζω ὁμοίως, διὰ τί ἀποτεινόμενος πρὸς ἀκροατὰς Ἕλληνας, καὶ μὴ γινώσκοντας τὴν Ἰταλικὴν Γλῶσσαν, προτίμησε νὰ λαλήσῃ Ἰταλιστὶ, ὡς εἰ προὔτιθετο νὰ σώσῃ μόνους 20—30 ἐκ τῶν παρόντων, τοὺς δὲ ἄλλους νὰ ἐγκαταλίπῃ εἰς τὴν ἀπόλειαν.

Ταῦτα πάντα, ὡς ἔργα τῆς συνείδησεως αὐτοῦ οὔτε νὰ ἐπικρίνω θέλω, οὔτε νὰ διορθώσω φροντίζω, διότι δὲν ἀνήκει εἰς ἐμέ.

Ἀλλὰ θέλω παρατηρήσειν πρὸς τὸν σεβασμιώτατον ἱεροκέρυκα, ὅτι οὔτε ἡ Εὐαγγελικὴ οὔτε ἡ πολιτικὴ ἠθικὴ ἐπιτρέπει νὰ ὑβρίξῃ τὰς ἄλλας θρησκείας ὁ θέλων νὰ ἐξυμνήσῃ τὴν ἑαυτοῦ. Ὅταν δὲ ἐλέγξῃ τοὺς εἰς τὴν Καθολικὴν θρησκείαν ἀνήκοντας, ὡς ἀμαρτάνοντας, διότι ἔχουσι σχέσεις πρὸς τοὺς σχισματικούς καὶ τοὺς Λουθηρανούς καὶ τοὺς Τούρκους, λέγει πρὸς αὐτοὺς, ὅτι οἱ σχισματικοὶ εἶναι εἰδωλολάτραι, καὶ ὅτι ἡ Καθολικὴ θρησκεία δὲν ἔχει σύγκρισιν πρὸς τὴν τῶν σχισματικῶν, καὶ τοῦ Λουθήρου τοῦ ἀλιτήριου καὶ τοῦ Τούρκου ὅταν ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα λέγῃ ὁ σεβασμιώτατος ἱεροκέρυξ, πρέπει νὰ συλλογισθῆ, ὅτι εὐρίσκεται ἐν Κράτει, ἐν ᾧ ἐπικρατεῖ ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ θρησκεία, καὶ ὅτι μεταξὺ τῶν ἀκροατῶν αὐτοῦ ὑπῆρχον καὶ Ὁρθόδοξοι Ἕλληνας, προσελθόντες μὲν, ὅπως ἀκούσωσιν ἀπὸ στόματος θεολόγου ἱεροκέρυκος ἐρμηνείαν τινὰ τῶν ἱερῶν Γραφῶν, ἀφῆνης δὲ ἀντιθεολογικῆς ἐρμηνείας ἀκούσαντες ὑβρεῖς κατὰ πάσων τῶν θρησκειῶν, καὶ κατὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν θρησκείας, τῆς κατὰ τὸν θε

μελιώδη Νόμον του Κράτους επικρατούσης εν τῇ Ἑλλάδι. Ἐχομεν καὶ ἡμεῖς ἱεροκήρυκας, οἵτινες ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀμ- βωνος κηρύττουσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἄλλὰ περιοριζόμενοι εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν θεῶν δογμάτων καὶ εἰς τὴν διδασκα- λίαν τοῦ θεοῦ λόγου, οὐδέποτε ἐκτρέπονται εἰς προσβολὰς κα- τὰ τῶν ἄλλων θρησκειῶν, καὶ μάλιστα κατ' αὐτῆς τῆς θρη- σκειᾶς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐπράξεν ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος Ἰη- σουῦτος ἱεροκήρυξ, ὅστις ἀπειράκις ὠνόμασε τοὺς Ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς σχισματικούς, καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προσέβη αὐτῷ δεικνύων, ὡστε νὰ ὀνομάσῃ αὐτοὺς εἰδωλολάτραις. Ἐνθυμούμεθα κάλλιστα τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐπιπληκτικῶς καὶ μετὰ πολλῆς ἐμφράσεως ἀπέστεινε πρὸς τὸ ἀκροατήριον ὁ Ἰησοῦτος ἱε- ροκήρυξ, ὡδε πως λέγων. « Tu sei Cattolico? tu che ti comporti di tal maniera? tu che offendi da pertutto la tua religione, come un altro scismatico e Lutero e il loro idolatria? Καὶ πάλιν μετ' ὀλίγον προσέθηκεν. « Nostra santa religione Cattolica é quella di Christo, e non ardate mai paragararla colle religioni dei Scismatici, del Lutero il scelleratto e del Turco. »

Τὰς ὕβρεις ταύτας, ἀπὸ Χριστιανικοῦ ἀμβωνος ἐκτοξευθεῖ- σαις κατὰ τῆς ἡμετέρας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ἐν μέσῳ τῶ ἡμετέρῳ Κράτει, ἐν ᾧ ἐπικρατοῦσα θρησκεία νενομίστα διὰ τοῦ θεμελιώδους ἡμῶν Νόμου ἢ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδό- ξου τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, ἡκούσαμεν μετὰ φρίκης καὶ ἀγα- νακτικῆς καὶ ἀμνημονύοντες ἄλλως νὰ ἰκανοποιηθῶμεν, πα- ραδίδόμεναι αὐτὰς εἰς τὴν δημοσιότητα, παρακαλοῦντες ὑμᾶς, Κύριε Συντάκτα, νὰ δεχθῆτε καὶ δημοσιεύσῃτε τὴν παρούσαν ἐκθεσιν διὰ τῆς ἀξιότιμου ὑμῶν ἐφημερίδος, ἥτις καὶ ἄλλοτε ἔσχε τὸ θάρρος νὰ στιγματίσῃ τὴν ἀντιχριστιανικὴν διαγω- γὴν ἱερομένων τινῶν Δυτικῶν, οἵτινες ἐνασμενίζονται, τοι- αῦτα ἐμβάλλοντες σκάνδαλα εἰς τὴν φιλήσυχον ἡμῶν κοι- νωνίαν.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν 25 Νοεμβρίου 1858.
Ὁ Ὀρθόδοξος Χριστιανός Α. Β.

Ἡ φρόνησις ἀποκρούουσα καὶ ἀποδο- κιμάζουσα τὰ σκάνδαλα.

Ἐναντίον τῆς ἀποτροπαίου διαθέσεως ἐνός ἢ δύο, τῶ πολλῶν τριῶν, προσπαθούτων παντὶ σθένει νὰ ἐμβάλλωσι θρησκευτικὰ σκάνδαλα εἰς τὴν φιλή- συχον ἡμῶν κοινωνίαν, ἐν ἧ Ἀνατολικοὶ καὶ Δυ- τικοὶ συζῶμεν ἐν ἀδελφικῇ ὁμοιοῖα καὶ ἀγάπῃ, οἱ φρόνιμοι τῶν Συρίων, μᾶλλον δὲ εἰπεῖν ἅπαντες οἱ Σύριοι ἀποδοκιμάζοντες τὴν σατανικὴν ταύτην προαίρεσιν τῶν σκανδαλοποιῶν, ἀπέστειλαν πρὸς ἡμᾶς τὴν κατωτέρω διατριβὴν, ἣν προθύμως δη- μοσιεύομεν, ἐκαινούντες κατὰ χρέος τὰ ὑπαγορευ- σαντα αὐτοῖς τὴν σύνταξιν τῆς διατριβῆς ταύτης εὐ- γενῆ αἰσθήματα, περὶ ὧν οὐδεμίαν εἶχομεν ἀμφιβο- λίαν, ὡς πρὸ πολλῶν ἐτῶν γινώσκοντες τοὺς ἀγαθοὺς τούτους καὶ φιλήσυχους Ἕλληνας.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἀστέρος,
Παρακαλεῖσθε νὰ δημοσιεύσῃτε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἡμετέρας ἀξιότιμου ἐφημερίδος, τὴν κατωτέρω ἀπάντησιν πρὸς τὸν Συντάκτην τοῦ ἐν Ρώμῃ ἐκδιδομένου περιοδικοῦ « Κα- θολικὸς πολιτισμὸς » ἣν οἰκεία βουλή καὶ προαίρεσις προθύμως συνυπεγράψαμεν.

Ζητοῦμεν συγγνώμην ἀπὸ τοὺς συμπολίτας ἡμῶν τοὺς ζη- τήσαντας, ἀλλὰ μὴ προφθάνοντας νὰ ὑπογράψωσιν, ἐνεκα τῆς ἐπιθυμίας ἡμῶν τοῦ νὰ φθάσῃ ἡ ἀπάντησις αὐτὴ ἀνευ τῆς ἐ- λαχίστης βραδύτητος εἰς τὸν πρὸς ἡμᾶς ὄρον αὐτῆς.

Δέχθητε, Κύριε Συντάκτα, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως ἡμῶν.

Κύριε Συντάκτα τοῦ Καθολικοῦ Πολιτισμοῦ.
Ἐν τινι φυλλάδιῳ τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ ἀνέγνωμεν ἀν- ταπόκρισιν τινὰ ἐκ Σύρου ἀφορῶσαν τὴν νεοφώτιστον Κρίσσαν Μαρίαν.

Ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς ὑπ' ἄρμονος ζήλου ὁρμώμενος, ἵνα μὴ τι χεῖρον εἴπωμεν, ἐκτίθει τὸ ἱστορικὸν μετὰ μεγίστης λεπτομερείας, ἀλλὰ καὶ μετὰ πλείστης ὀψης μεροληψίας καὶ πολ- λῶν ὑπερβολῶν τὰ διατρέξαντα, ὡστε ὁ γράψας ἐκτίθεισιν ὅ,τι μόνον εὐφραστεῖτο, νὰ ἴδῃ, καὶ ὅ,τι μόνον ἐνόμιζε συμ- φέρον ἵνα ἡμεῖς πιστεύσῃτε.

Ἡ ἀνταπόκρισις αὕτη δημοσιευθεῖσα διὰ τῶν ἐγγυρίων ἐφη- μερίδων διήγειρε τὴν ἀγανάκτησιν πάντων τῶν Ἑλλήνων, ἰδίως δὲ τῶν Δυτικῶν. Καὶ δικαίῳ τῷ λόγῳ καθότι ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς ἐκτοξεύει πικρὰ βέλη κατὰ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν, παρενεῖρει κακοβούλους εἰσαγγελίας κατὰ τοῦ ἐν Σύρῳ ἀξιότιμου Προξένου τῆς Γαλλίας, καὶ προ- σβάλλει ἀδίκως τὰς ἐπιτοπίους ἀρχὰς καὶ ἕτερα ἀξιόσεβάστα τῆς κοινωνίας ἡμῶν πρόσωπα.

Εἰς τοσοῦτον σπουδαίαν περίπτωσιν οἱ Δυτικοὶ Ἕλληνες μὴ ἀνεχόμενοι νὰ γινώμεθα τὰ ἐξιστατήρια θύματα τοιοῦτων παρεκτροπῶν, κρίνομεν καθήκον ἡμῶν ν' ἀποκηρύξωμεν τὸν τε γράψαντα καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ γραθέντα.

Οὐδόλως ἀνοήτως ὅτι δυστυχῶς ὑπάρχει ψυχρότης τις με- ταξὺ τῶν Ἑλλήνων τῶν δύο δογμάτων, κληροδοτηθεῖσα ἀμ-

φοτέροις παρὰ τῶν παρελθουσῶν γενεῶν, καὶ δίδουσα χόραν ἐνίοτε εἰς παράπονα ἄλλ' ἢ ὑφισταμένη αὐτῇ ψυχρότης οὐ- δόλως ἐκποδῶν γίνεταί διὰ τῆς εἰς τὰ θρησκευτικὰ πάθη τῆς Ἑσπερίας προσφυγῆς τε καὶ ἐκκλίσεως. Ἄλλως τε ἡ ψυ- χρότης αὕτη οὐδόλως κατισχύει ὅπως διαρρήξῃ τὸν ἀδελφι- κὸν δεσμόν τὸν ἐνοῦντα ἀνθρώπους γεννηθέντας ἐν τῇ αὐτῇ κοιτίδι, ἀποτελοῦντας μέλη μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ἀνήκοντας εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φυλὴν, καὶ ἔχοντας τὰ αὐ- τὰ συμφέροντα, τὸ αὐτὸ μέλλον, τὰς αὐτὰς ἐλπίδας.

Περαιόντες παρατηροῦμεν εἰς τὸν ἡμέτερον ἀνταποκριτὴν καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτοῦ.

Ὅτι ἡ Ἑλλάς οὐκ ἔστι χώρα ἀνήκουσα εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ χώρα αὐτόνομος.

Ὅτι οἱ Δυτικοὶ Ἕλληνες διατελοῦμεν καὶ διατελέσομεν εὐγνωμόνες εἰς τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις, ἀνθ' ὧν εὐεργεσιῶν ἐ- πεδαψίλευσεν ἡμῖν ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἢ προστασία αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι ἡ προστασία αὕτη οὐχὶ μόνον ἀπέωλεσε σήμερον τὸν λόγον τῆς ἐαυτῆς ὑπάρξεως, ἀλλὰ καὶ δικαίωματι ἔπαυσε δι- ἐπιστήμιου πράξεως.

Καὶ τέλος ὅτι ἡμεῖς ἐπαναπαυόμεθα εἰς τὴν πατρικὴν προ- στασίαν τῆς ἡμετέρας Κυβερνήσεως, καὶ εἰς τοὺς προστατεύ- οντας ἡμᾶς Ἑλληνικοὺς Νόμους.

Ἐν Σύρῳ τὴν 23 Νοεμβρίου 1858.

- Φ. Γ. Σαλάχας.—Α. Σαλάχας.—Ἰάκωβος Σαλάχας.—Πέ- τρος Σαλάχας.—Φ. Δούναβις.—Μ. Δούναβις.—Γ. Φ. Γηράρ- δης.—Θωμᾶς Σαλάχας.—Ἀντώνιος Σαλάχας.—Γ. Δαλιζιός Διμαρχος Σύρου.—Π. Μακρουνίτης.—Α. Βαρθολομαῖος ἀσυνό- μος Σύρου.—Φ. Προβιλέγγιος.—Δ. Ἰουστινιανός.—Ἀντώ- νιος Ἰουστινιανός.—Ἰάκωβος Γ. Σαλάχας.—Α. Βιτάλης.—Α. Α. Κουκούλας.—Ἀντ. Α. Βιτάλης.—Φ. Α. Κουκούλας.—Γάσπαρις Περῆς.—Α. Δαπόλας.—Ν. Μακρουνίτης εἰρηνοδί- κης Σύρου.—Γεώργιος Φέρρης.—Μαρινέτος Δαλιζιός.—Φ. Παππαμανόλης.—Ἀντώνιος Γ. Βρινδέζης.—Ν. Φ. Παππαμα- νόλης.—Ζ. Πρίντζης.—Α. Γ. Στέφανος.—Ρινιέρης Πρίντζης.—Δ. Σαρχολόγος.—Ἰερώνυμος Ρουσσίνης.—Γ. Φ. Βαρθο- λομαῖος.—Ν. Μ. Προβιλέγγιος.—Ἀντώνιος Ἀργάγγελος.—Γε- ώργιος Δαλιζιός.—Δημήτριος Α. Καπέλος.—Ἰωάννης Φ. Στέ- φανος. Μ. Βαρθολομαῖος.—Φ. Ι. Βαρθολομαῖος.—Ἰωάννης Φ. Λα- γυμάδας.—Ἰωάννης Βαρθολομαῖος.—Ἰωσήφ Α. Γᾶς.—Στέφανος Ζ. Βερόπουλος.—Μιχαὴλ Βουτζίνος.—Φ. Βαρθολομαῖος.—Μ. Σκωτάκης.

ΤΑ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ.

Ὁ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος Κύριος Γλάδστων ἀφι- κόμενος εἰς Κέρκυραν τὴν 12ην τοῦ παρόντος μηνός ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν Γερουσίαν εὐθύς τὴν ἐπιούσαν, καὶ ἀναγνοὺς τὸ Β. Διάταγμα, κατ' ὃ ἀπεστάλη εἰς Κέρ- κυραν, ἐξεφώνησεν ἔπειτα λόγον ἐξηγουντα καθαρῶς τὴν ἐντολήν, ἣν ἤθελε νὰ εκπληρώσῃ. Ἡ δὲ Γερου- σία διὰ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἀπήντησε τὰ εἰκότα πρὸς τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Γλάδστωνος. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἐκ μεταγενεστέρων ἐξηγήσεων, αἵτινες ἐδη- μοσιεύθησαν διὰ τῶν ἡμειπισθῆμων ἐφημερίδων τοῦ Λονδίνου, ἐξάγεται, ὅτι οὐδόλως πρόκειται περὶ παρα- χωρήσεως τῶν πέντε νήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πε- ρὶ ἀποικισμοῦ τῶν δύο κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀρμοστοῦ Σίρ Γιούγκυ γενόμενης πρότασιν. Τοῦτο σαφέστερον τῶν ἄλλων διεκήρυξεν ἡ Ἀγγλικὴ ἐφημερίς « Ἐω- θινὸς Κήρυξ » προσθέτουσα μάλιστα, ὅτι οὐ μόνον ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις οὐδέποτε παρεδέξατο τὴν πρότασιν τοῦ Ἀρμοστοῦ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀρμο- στὴς διὰ μεταγενεστέρων αὐτοῦ ἐπιστολῶν ἀνεκά- λεσε τὴν πρό ἑνός ἔτους γνωμοδότησίν του περὶ πα- ραχωρήσεως τῶν πέντε νήσων, καὶ ἀποικισμοῦ τῶν δύο ἄλλων, θεωρήσας αὐτὴν ἀπρακτον. Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὸ ἄρθρον τοῦ « Ἐωθινὸς Κήρυκος », ἐρανίζόμενοι αὐτὸ ἐκ τῆς Τεργεσταίας Ἡ- μέρας.

Ἄλλ' ἐν τῇ πολιτικῇ ἀποτυχίᾳ, ἥτις βεβαίως λυ- πεῖ πάντας τοὺς Ἕλληνας, ὁ σεβάσμιος Καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας Κύριος Κ. Ἀσώπιος ἐρ- χεται φέρων φιλολογικὴν τινα παραμυθίαν διὰ τῆς με- ταφράσεως τῶν σημαντικωτέρων Κεφαλαίων τοῦ τρι- τόμου συγγράμματός τοῦ Κυρίου Γλάδστωνος, ὅπερ ἐξεδόθη πρὸ μικροῦ, ἐπιγραφόμενον « Μελέται περὶ Ὀμήρου καὶ τῶν Ὀμηρικῶν χρόνων ». Εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν γηραιὸν τοῦ ἔθνους Διδάσκαλον καὶ διὰ τὸ νέον τοῦτο εὐεργέτημα, ὅπερ προσφέρει τῇ πα- τριδί ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ὡς παραμυθίαν τῆς πο- λιτικῆς πικρίας. Δημοσιεύομεν κατωτέρω, ἐκ τοῦ Λι- ῶνος ἐρανίζόμενοι, καὶ τὴν ἀγγελίαν τοῦ Κυρίου Ἀσωπίου.

Τὸ σημερινὸν ὄργανον τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου, ὁ « Ἐωθι- νὸς Κήρυξ » ἐδημοσίευσεν περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν ἰονίων νή- σων τὰ ἐπόμενα, ἀφαιρούντα παρὰ τῶν ἀδελφῶν ἰονίων καὶ πάντος τοῦ Πανελληνίου τὴν συλληφθεῖσαν ἐλπίδα περὶ προ- σεσχῆς ἐνώσεως τῆς ἑπτανήσου μετὰ τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος.

« Οὐδὲν ὑπάρχει τοσοῦτον ἀνυπόστατον (λέγει ὁ Ἐωθινὸς Κήρυξ ») ὅσον ἡ εἰκασία, ὅτι ἡ προσφάτως γενομένη ἀνευ ἀ- δείας δημοσίευσίς τῶν ἐπιστολῶν τοῦ σίρ Τζῶν Γιούγκ ἀπεκάλ-

λυψεν ἢ περιέπλεξε τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως. Τὸ σχέ- διον, ὃ ὑπηγόρευεν ὁ σίρ Γιούγκ ἐν ἔτει 1857, ὄχι μόνον δὲν ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενον πρὸς τὰς θεωρίας τῆς ὡς πρὸς τὰς ἰονίων νήσους. Ὁ σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Κ. Γλάδστωνος δὲν ἦτον ἢ ἀποκαλύψαι ἢ ὑποβολῆ σχεδίου τινος πρὸς ἀλλοί- ωσιν τῶν ὑπὸ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων ὀρισθειῶν σχέσεών- μας πρὸς τὰς νήσους ἐκεῖνας.

Οἱ ὅροι τῆς συνθήκης ἐκείνης διεγράφησαν εἰς τὸν Κ. Γλάδ- στωνα ὡς ὅριον τῶν καθήκοντων αὐτοῦ καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκλογὴ τοιοῦτου ἀνδρὸς πάντως θέλει εὐαρεστήσει τοῖς ἰονίοις, εἰς αὐ- τὸν ἀπολείπεται τὸ νὰ βεβαιωθῇ μέχρι τίνος συμφώνως πρὸς τὰ παρὰ τῶν συνθηκῶν ἀπονεμόμενα ἡμῖν δικαιώματα καὶ προνόμια, ἢ διοργανώσις τῶν ἡμετέρων σχέσεων ἐπιδέχεται πρακτικὰς βελτιώσεις, λαμβάνων ἐν ταῦτῳ ὑπ' ὄψιν τὰ συμ- φέροντα τῶν εἰρημένων νήσων καὶ τὰς ἐλευθερίας των, καὶ με- τὰ σπουδῆς κηδόμενος τῆς ἀξιοπρεπειᾶς τῆς προστατίδος Ἀνάσσης.

Ἡ Πολιτικὴ Σύνοδος (Congrès) τῆς Ἑuropῆς, θέσασα τὸ ἀνεξάρτητον Κράτος τῶν ἰονίων νήσων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Μ. Βρετανίας, ὀλίγους μόνον ὅρους διεγράψε, παραιτή- σασα τὰς μεταξὺ προστατευομένων καὶ προστατῶν σχέσεις εἰς συμβάσεις ἀμοιβαίας. Ἐπὶ ταύτης λοιπὸν τῆς ἀρχῆς διε- ξήγησαν αἱ σχέσεις αὐταὶ μέχρι τοῦ νῦν. Ἀμοιβαίᾳ συναί- νεσις ἐπροτάθη καὶ ἐθεσπίσθη ἐν ἔτει 1817 τὸ τοῦ Θωμᾶ Μαιτλάνδου Σύνταγμα. Ὁμοίως ἀποκατέστησαν τῷ 1818 καὶ 1849 καὶ αἱ τροποποιήσεις τοῦ λόρδου Σήττονος καὶ τοῦ λόρ- δου Γρέν' οἰαδῆποτε δὲ καὶ ἂν ὦσι τὰ τῶν μέτρων τούτων πλεονεκτήματα ἢ ἐλαττώματα, οὔτε πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς συν- θήκης τοῦ 1815 ἀπάδουσι, οὔτε πρὸς τὸ γράμμα πᾶσα δ' ἐ- πομένως τροποποίησις ἢ πᾶσα βελτίωσις προτεινομένη ὑπὸ τῶν σημερινῶν συμβούλων τῆς αὐτῆς Μεγαλειότητος ὄφειλε νὰ βασιζέται ἐπὶ τῶν αὐτῶν τούτων θεμελιῶν, καὶ ἐντὸς τῶν αὐτῶν τούτων νὰ διαγράφηται ὅριον. Ἄλλ' ἢ ἐν τῇ ἐπιστο- λῇ τοῦ σίρ Γιούγκ, τῷ 1857, διαλαβανομένη ὑπαγόρευσις, ὑπερέβαινε τὰ ὅρια τῶν συνθηκῶν.

Ἡ συσσωμάτωσις ἢ ὁ διαμελισμὸς τῶν νήσων τούτων, πρὸς κτήσιν τῆς Μ. Βρετανίας, τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλου Κράτους οἰου- δήποτε, ἤθελεν εἰσθαι ζήτημα ἔξω τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τῶν ἀποφάσεων μιᾶς ἢ πολλῶν κυβερνήσεων. Τοιοῦτο ζήτημα ἢ δύνατο νὰ λυθῇ μόνον διὰ συνόδου τῶν μεγάλων δυνάμεων.

Ἄλλ' ἡ κυβερνήσις τῆς Μ. Βρετανίας δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ προτείνῃ μεταβολὴν τινὰ. δι' ἣν νὰ ἀπακηται τοιαύτη πρό- σκλησις. Δυνάμεθα νὰ διεβεβαίωσωμεν ἐν πάσῃ πεποιθῆσει, ὅτι ὁ Κ. Γλάδστων δὲν θεωρεῖ ὡς ἐναποκαίμενον εἰς τοὺς ὅ- ρους τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ τὸ νὰ ὑποβάλῃ ὑπ' οἰονδήποτε τύ- πον τροποποιήσεις, μὴ συμβιβάζομενας ἀκριβῶς πρὸς τὸ γράμ- μα τῶν συνθηκῶν ὡσαύτως δὲ ἔξεστιν ἡμῖν ἵνα κηρύξωμεν θετικῶς, ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς αὐτῆς Μεγαλειότητος ἀπήλ- πισε (a discouragé) διὰ πάντων τῶν ἐνότων αὐτῇ μέσων πᾶν σχεδίων καὶ κατ' ἐλάχιστον ἐτι βελθὸν τροποποιῶν τὰς κα- τὰ τὰς συνθήκας καθεστῶσας σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῶν ἰονίων νήσων.

Τὸ σχέδιον περὶ ὃ διαπραγματεύεται ὁ σίρ Τζῶν Γιούγκ ἐν τῇ ἐπιστολῇ αὐτοῦ τοῦ 1857, καὶ τὸ ὅποιον εἶχε συζη- τηθῆ προηγουμένως ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων, ἄλλον τύπον ἐκτός τοῦ θεωρητικοῦ οὐδέποτε ἔλαβε, καὶ εἰμεθα εἰς θέσιν ν' ἀναγ- γείλωμεν, δυνάμει ἀδείας ἀδιαφιλονεικῆτου, ὅτι ἀφοῦτο ἐ- γράφη ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰς πολλὰς περιστάσεις ὁ σίρ Τζῶν Γιούγκ ἐξέφρασε διὰ λόγων ὀριστικῶν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐγκατέ- λιπε τὴν ἰδέαν, ἣν τότε εἶχεν ὑπαγορεύσει, διότι δευτέραι σκέψεις καὶ ἡ πείρα ἠνάγκασαν αὐτὸν ἐκτοτε νὰ βάλῃ αὐτὴν κατὰ μέρος ὡς πάντῃ ἀπρακτον (impraticable).»

Ταῦτα ὁ « Ἐωθινὸς Κήρυξ » εἰς ἡμᾶς δὲ κατ' οὐδὲν ἄλλο φαίνεται ὡς τῶντι ἀπρακτος ἢ ἰδέα ἐκείνη τοῦ Κ. Γιούγκ εἰμὴ καθῆτι ἢ Κέρκυρα μετὰ τῶν Παξίων ἀπηρτεῖτο νὰ γίνῃ κτήμα τῆς Μ. Βρετανίας.

Ἐν Λονδίῳ ὑπάρχει φήμη ὅτι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Κ. Γλάδ- στωνος εἶναι τοιαύτη— νὰ συνάξῃ τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα, ὅπως τὸ ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον συντάξῃ ἐκ τούτων διακοινώσιν ἣν θέλει ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἐπιδοκιμασίαν τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, πρὸς ἀνάπλασιν τῆς πολιτικῆς θέσεως τῶν ἰονίων νήσων.

Ὁ ὑπεξαίρετος τὰς ἐπιστολάς τοῦ Ἀρμοστοῦ τῶν ἰονίων νήσων ἦτον ἄγγλος τις ὀνόματι Γερνσέ. Ἐσίγησεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἀποικίων, ἔχων φιλίαν μετὰ τοῦ ὑποβι- βλιοθηκαρίου τοῦ ὑπουργείου τούτου, καὶ οὕτως εὔρε καιρὸν νὰ πράξῃ τὴν κλοπὴν, πρὸς ἐκδίηκιν κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ, δὲ καὶ ἐναγχεῖς, ἐμαρτυρήθη τέλος καὶ ὑπὸ τοῦ ἐκδότη τοῦ « Ἡμερησίου Νέου » ἀναγκασθέντος νὰ δώσῃ ὄρον ἂν δὲν ἦτον αὐτός. Ἡ Ἀστυνομία ἀνιέκλυψεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Γερν- σέ ἑτέρους ἐνδεκα φακέλους τοῦ ὑπουργείου τῶν ἀποικίων.

Ο ΓΛΩΣΣΩΝ.

Τών κατά τους νεωτέρους χρόνους περιέρχων φαινομένων είναι και τούτο, ότι πολλοί λόγιοι ή και άλλως επιφανείς της Ευρώπης άνδρες τὸ κατά τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων ἄλογον μίσος μετήνεγκον καὶ πρὸς τοὺς ἀρχαίους, ἐν ᾧ ἀπ' ἐναντίου εἰς ἄλλους, τὸ πρὸς τοὺς ἀρχαίους σέβας εἰνήσασκε καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν συμπάθειαν.

Τῶν δευτέρων τούτων εἰς εἶναι καὶ ὁ Οὐ. Γλάδστον, ἐξοχῶς πολιτικῆς, εὐγλωτῆς Βουλευτῆς, καὶ πρῶτον ὑπουργὸς τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὅς· τῶν ἀρχαίων ὠκυμαστῆς ὢν, καὶ ὑπὲρ τῶν νεωτέρων διανοήθη, εἶπε καὶ ἔγραψε. Ὡς τοιοῦτον δὲ αὐτὸν γνωρίζουσα ἡ Βρετανικὴ Κυβερνήσις πέμπει τὸν εἰς διεξαγωγὴν τῶν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἑπτανήσῳ. Οἱ γνωρίζοντες τὴν σύνασιν καὶ ἀρετὴν τοῦ Γλάδστοντος πέντες ἀδιστακτικῶς πεποιθήσαν, ὅτι καὶ ἐν τῇδε τῇ περιστάσει θέλει δειχθῆ ὁ ἀνὴρ ἄξιος τῆς προηγουμένης φήμης, συμβουλῶν τὸ ἀξιόμιον τῆς μεγάλης αὐτοῦ πατρίδος μετὰ τοῦ συμμέροντος τῆς μικρᾶς ἐπὶ τοῦ παρόντος Ἑλλαδικῆς γῆς. Ἄλλ' ἔστωσαν τὰ πολιτικὰ αἰδέηποτε· ὁ κύριος σκοπὸς ἡμῶν ἐνταῦθα εἶναι περὶ γραμμάτων, καὶ μόνον περὶ τούτων ἡμῖν ὁ λόγος.

Ὁ ἔνδοξος οὗτος ἀνὴρ κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος 1858 ἐξέδωκε τρίτομον περὶ τῆς συγγραμμάτων, ὡς ἐπιγράφει Μετὰ τὰς περὶ Ὀμηροῦ καὶ τῶν Ὀμηρικῶν χρόνων, ἐκ τῶν ὀλίγων τοῦ εἴδους τούτου, τα ὑποκί ἔχουσιν οἱ ἄγγλοι, ἐν ᾧ πρῶτα Γερμανοὶ ὀλόκληρος διόλοισθηκε περὶ τοῦ αὐτοῦ θεματός δυνατὸν νὰ συγκρατηθῆ, τὸ τελειότερον, πλεῖστος εὐφυῆς περιεργωτάτων καὶ κεινοφρονῶν ἔρευνῶν, καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα ἐξεταζομένου τοῦ ποιητοῦ.

Εἰς δύο ἀριθμοὺς τῆς Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος Χρόνου (12 καὶ 13 Αὐγούστου 1858) εὐρίσκειται πικρὰ καὶ ὑπερπικρῆς ἐπιτίμησις τοῦ συγγραμματος τούτου, προσπαθοῦσα τρόπον τινὰ νὰ καταδείξῃ αὐτὸ ὡς τὸ τοῦ Ὀλλανδοῦ Κροισίου, καὶ οὐ ἀλλὰ εἶπομεν (λόγος περὶ Ἀλεξάνδρου, δευτέρου ἐκδόσεως σελ. 112), καὶ τοῦ Βέλγου Δεγραύη (de Crave) οὐκ ἀνήσαντος νὰ γράψῃ τρεῖς ὄλους τόμους, ἵνα ἀποδείξῃ τὸν Ὀμηρὸν Βέλγον, μεταφέρων παντα τὰ τῆς Ἑλληνικῆς φαντασίας εἰς τὸ κατὰ φύρον καὶ ὀμιχλωδὸς κλίμα τῆς ἐκκεντοῦ πατρίδος, τὸ ὅποιον τοσοῦτον εὐφρῶς κατεχλεύαυεν ὁ γηραιὸς Ἰάλλος Βιδῶς (Melanges scientifiques et litteraires Τόμ. 2. Παρίσιος 1858.)

Ἡ ἐν τῷ Χρόνῳ ἐπιτίμησις δεικνύει ἀνδρα γρίβωνα περὶ τὰ τοιαῦτα, εὐφυῆ καὶ δεινὸν περὶ τὸ γράφειν, οὐδὲν ἧτιον ὁμοῦ δὲν ἀπέχει παραποῦδ ἐκείνων τῶν ἐπιτιμήσεων, αἵτινες ἐλλείμματα μάλλον θερῶνται, παρασιωπῶσιν εἴτι καλόν, ἐν ᾧ ἄλλα ἀπ' ἐκείνων κρύπτουσι πᾶσαν ἔλλειψιν καταποσιν ὅλον λόγῳ πνευματικῶν. Ἐκ δὲ τῶν λόγων ὅτι ὁ ἐπιτιμῶμενος ἔμεινε ὁμοῦ σφραδῶν εἰς τὸ πολιτικὸν του σύστημα, καὶ ἐξ ἄλλων τοιούτων εἰσάγεται, ὅτι μάλλον λόγοι πολιτικοὶ ἢ καθαρὰ φιλαλήθεια εἰνήσασκε τὴν ἐν τῷ γράφειν χρόλῳ.

Μετὰ μακρὰν καὶ πολλῆς ἀκαίρου πολυλογίαν, ἵνα ἐναπτύξῃ τὴν προκίμιν, ὅτι τὰ δύο ἄκρα κοινῶν νοῦσιν ἀλλήλοισ, χλευάσας τὴν γερμανικὴν φιλοσοφίαν, καὶ εἰπὼν ὅτι τὰ τοιαῦτα εἶναι ἀνοικία εἰς τὸν πρακτικὸν νοῦν τῶν Βρετανῶν, φθάνει τελευταίον ὁ ἐπιτιμητῆς καὶ εἰς τὸν Γλάδστονα, ἀπορῶν πῶς τοιοῦτος ἀνὴρ κατῆθε εἰς τὸσον μικρολόγῳ πράγματι, καὶ ἐφαρμύζῳ τὸ τῆς ἀνωτέρου προκίμης, ὅτι ἡ πολὺ του σοφία καὶ γνώσις ἔφερον εἰς τὰ ἐκείνη. Ἡ δὲ εἰρωνεία, ἐφ' ἣ φαίνεται διαπρέπων ὁ ἐπιτιμητῆς, ἔχει μεγάλῃν ἐν τοῦτοις χρόνῳ.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι πολλοὶ τῶν τοῦ Γλάδστοντος ἐσχυρισμῶν δὲν ἀποδεικνύονται ἀναντιρρήτως καὶ ἐντελῶς, οὐδὲ πάντα τὰ παρ' αὐτῷ τοῖς πᾶσι εἶναι δεκτὰ· ἀλλ' ἔπρεπε νὰ μᾶς δείξῃ ὁ ἐπιτιμητῆς ποῖον εἶναι τὸ ἀλόγητον καὶ ἀνεπίληπτον σύγγραμμα, καὶ μάλιστα τῶν περὶ Ὀμήρου γεγραμμένων. Εἶναι τοιοῦτον τὸ περιώνυμα Πρωλεγεόμενα τοῦ Οὐολφίου; εἶναι τὰ τοῦ Σχουβερτου, ideen uher Homer κτλ; εἶναι αἱ περὶ Ὀμηρουκρίσεις τοῦ περιφήμου Ἰταλοῦ Κριστοφτόντι; Ἄπ' ἐκείνης παρὰ Γλάδστοντι, ἐξαιρουμένων βεβαίως τινῶν βεβαιωμένων, ἀπανταχοῦ διαλάμπει ἡ μεγίστη πολυμαθεία, δὲν κούπτεται ἡ εὐστοχος κρίσις καὶ ἡ λύσις πολλῶν ποιεῶν ζήτημάτων, ἧτις ἀνοίγει νέον στάδιον κριτικῆς. Ἰδιαιτέρως δὲ πολλὰ κεφάλαια, ὡς τὸ περὶ ποιήσεως περὶ Χρωμάτων, ἡ Σὺγκρισις τοῦ Βιργιλίου καὶ τῆς Ἰλιάδος, ἡ Σὺγκρισις τοῦ Ὀμήρου καὶ ἐν γένει τὰ τοῦ τρίτου τόμου εἶναι πολλῆς προσοχῆς καὶ μελέτης ἄξια, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ἄλλως αὐστηρὸς ἐπιτιμητῆς ὁμολογεῖ.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν τριῶν τόμων τοῦ συγγραμματος τούτου, μόλις ἐνταῦθα φάσεντος, ἐφάνη μοι ὄρελιμος καὶ ἡ παρ' ἡμῖν δια μεταφράσεως γνωστοποίησις τούτου. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ μὲν σύγγραμμα διεξοδικόν, ἐγὼ δὲ οὐδὲ νὰ φαντασθῶ ἐτόλμων τοσοῦτον μακρὰν τὴν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ παράτασιν μου, ἀπεφάσισα ἐκλέξασ τὰ κριωτέρη ἀφ' ἐκάστου τόμου, ὅσα ἱκανὰ νὰ δείξωσι καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ συγγραφῆος καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ συγγραμματος, νὰ ἐκδώσω ἐν τομίδῳ οὐνοῖν αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιτιμητῆς λέγει, ὅτι τὸ τρίτομον σύγγραμμα τοῦ Γλάδστοντος περιέχει πολλὴν χρυσὴν. ἀλλὰ καὶ πολλὴ ἐν ταύτῳ μεταλλομακρῶν. Ἐάν ὥριζεν ἀκριβῶς ποῖον τὸ ἐν καὶ ποῖον τὸ ἔστω, ἦθελεν εὐκολοῦν με βεβαίως εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐλεῶ καὶ τούτο δὲν ἐπραξέ· καὶ ἄλλως τὰ παρ' ἄγγλοις μηδὲ μὴν δυνατὸν νὰ ἦναι παρ' ἡμῖν σπουδαία περὶ Ὀμήρου προκίμην τοῦ λόγου. Ὄθεν ἐξ ἰδίας μου κρίσεως θέλω τολμηθεῖν τὴν διακρίσιν, ἀφίμων ἐκείσῳ ἐλευθέρῳ τὴν περὶ τούτου

κρίσιν, μετὰ τινος ἐλπίδος, ἴσως ἔχω τὴν πρὸς τοῦτο ἐν ἀναρῶσει ἀναγκαίαν διάρκειαν τοῦ μοιραίου νήματος, καὶ ἐλπίζων εἰς τὴν συνδρομὴν τῶν πρὸς τοῦτο ἀρμοδίων. Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Νοεμβρίου 1858.

Κ. ΑΣΩΝΙΟΣ.

Ἡ ἄδικος ἐπίκρισις.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν κατά τὰς παρελθούσας ἐξετάσεις ἀριστευσάντων καὶ κατὰ τὴν 21 τοῦ παρόντος μηνὸς βραβευθέντων μαθητῶν τοῦ Β. Γυμνασίου καὶ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, καὶ πρὸς μείζονα αὐτῶν ἔπαινον καὶ πρὸς διέγερσιν τῆς φιλοτιμίας τῶν μὴ βραβευθέντων (ὅπερ καὶ ὁ Κύριος Γυμνασιάρχης ὀρθῶς προέβλετο καὶ προσήκοντως ἀνεπτύξεν ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐκφωνηθέντι λόγῳ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διανομῆς τῶν βραβείων), καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ λάβωμεν τὸν κατάλογον αὐτῶν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ ἦν τὸ φύλλον ἡμῶν ἤτο ἔτοιμον εἰς ἐκδόσιν, ἀνεβάλωμεν νὰ πράξωμεν τούτο ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ. Καὶ ὅμως εὐρέθησαν κατὰ δυστυχίαν περιεργοὶ τινες ἐπικριταὶ, φιλοπόνοες σχολιαστικῆς τὴν σιωπὴν ἡμῶν, ὡς ἠκούσαμεν, καὶ σοφώτατα τῇ ἀληθείᾳ ἐξηγήσαντες αὐτὴν! Ἐλεηνολογούντες τὰς παιδαγωγικὰς τῶν ἀνθρώπων τούτων κρίσεις, δημοσιεύομεν τὰ ὀνόματα τῶν ἀριστευσάντων καὶ βραβευθέντων μαθητῶν, εὐχόμενοι αὐτοῖς μὲν ἐπιμονὴν εἰς τὴν μελέτην τῶν μαθημάτων, ἧτις ἐτίμησεν αὐτοὺς, τοῖς δὲ ὅπως ἴδωτε ἀπολειθεῖσιν ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν, ὅπως κατὰ τὸ ἐπιόν ἔτος ἀξιώσῃ τοῦ βραβείου. Ἰδοὺ ὁ κατάλογος τῶν βραβευθέντων.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΑΞΙΣ Γ'

(Βραβεῖον Δημοσθένους τὰ ἅπαντα)

Στυλιανὸς Σταματιᾶδης, Ἀντώνιος Δεδρινός, Ἀριστείδης Κοσσυφάκης, Κωνσ. Σαριδάκης, Κάρλος Γκιών, Ἰωάννης Χούμης, Σοφοκλῆς Σπάρταλης, Γεώρ. Μουστάκας, Ἰωάννης Ζίφος, Ἐμμανουὴλ Πάτας.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΑΞΙΣ Β'

(Βραβεῖον Ῥητορικῆ Βάμβυα)

Νικόλαος Βίγκας, Κωνσ. Αητοῦδης, Πέτρος Τιβέριος, Ἀνδρέας Ψαράκης, Δημόσθ. Ἀθανινός, Πέτρος Βαρότσης, Γεώργιος Δερνάκης, Ἐμ. Καρτερός.

ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΑΞΙΣ Α'

(Βραβεῖον Σοφοκλέους τὰ ἅπαντα)

Μιχαὴλ Ἀβάνις, Παρλασιανὸς Σκυλίσης, Στυλιανὸς Εὐαγγελίνου, Ἀριστοφάνης Ἀναστασίου, Πίλιος Κελπερῆς, Εὐαγγελίνος Ἀνάδοις, Βενεδικτὸς Γιάνης, Ἰωάννης Ἀσπυθῆς, Δημ. Κρητσιάνης, Νικ. Ρούσος.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΑΞΙΣ Γ'

(Βραβεῖον Ἰσοκράτους ἢ Τακίτου τὰ ἅπαντα)

Χριστόφορος Βαρουτακίς, Γεράσιμος Λυκαριδόπουλος, Γεώργιος Λυκαριδόπουλος, Δημ. Χρύσης, Ἀντώνιος Μποτσάνης, Κλεάνθης Παπαδόπουλος, Πίλιος Μαυρομυλάκης, Ἀθ. Καραγιάννοπουλος, Ἀντώνιος Καλλιμασιᾶς, Γεώργιος Παπαδόπουλος, Νικόλαος Νέρος, Μιχαὴλ Σουμαρίπης.

ΕΛ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΑΞΙΣ Β'

(Βραβεῖον Συντακτικῶν Ἀσωπίου)

Βασίλειος Κύπριος, Κωνσταντῖνος Δημητρίου, Μιχαὴλ Κριζῆς, Ἀχ. Διδάχοπουλος, Στυλ. Διδάχοπουλος.

ΕΛ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΑΞΙΣ Α'

(Βραβεῖον Ἑλληνικῆς Χρηστομάθειας)

Ἀνδρέας Χούμης, Δημ. Καλάρης, Ἰωάννης Δικμαντιδῆς, Ἰω. Χούμης, Ἰω. Δειμιέζης, Ἰωσήφ Μακρουνίτης, Σταμάτιος Παρλασιανός, Σάββας Παπᾶ Νικολάου, Πέτρος Τσιτοσεκλῆς.

Οὗτοι εἰσιν οἱ βραβευθέντες μαθηταὶ τοῦ Β. Γυμνασίου καὶ Ἑλ. Σχολείου, οἱ πάντες 54, καὶ τοιαῦτα εἰς τὰ βραβεῖα, ἀπερ ἔλαβον, φιλοτιμῶν δαπάνῃ τοῦ Δημάρχου Κ. Δαμαλά προσφερθέντα. Ἄλλα, καθὼς συμβαίνει εἰς τοιαύτας περιστάσεις, δὲν ἐλλείπουσι καὶ παράπονα ἐκ μέρους τινῶν ἀποτυχόντων, φιλοτιμωμένων ἴσως νὰ καλύψωσι τὴν ἐκκεντὴν ἀποτυχίαν δι' αἰτιώσεως τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ Καθηγητοῦ, ὡς ἔχοντες συμπερὸν νὰ βραβεύσῃ κατὰ προτίμησιν τοὺς ἐκεῖνοι μαθητὰς κτλ. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ παράπονα καταρρανεῖται. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ παρατηρήσωμεν πρὸς τὴν ἔσπερον τοῦ Γυμνασίου καὶ τὸν Κ. Γυμνασιάρχην, ὅτι μεγίστη καὶ οὐσιωδὲστατῆ ἔλλειψις, βεβαίως οὐ τιμῶσα αὐτοὺς, εἶναι τὸ νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀνηρτημένη ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Γυμνασίου Σύρου, ἢ εἰκὼν τοῦ πρώτου αὐτοῦ καθηγητοῦ καὶ Γυμνασιάρχου, τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Νεοφύτου Βάμβυα. Παρατηρήσαντες ἄλλοτε τὴν ἔλλειψιν ταύτην, εἴπομεν προσορρικῶς τὰ δέοντα, καὶ εὐχαριστῶς ἠκούσαμεν ἐπιδοκιμαζομένην τὴν παρατήρησιν ἡμῶν. Μετὰ μεγίστης ὁμοῦ εἰδομένη λύπης, ὅτι δὲν ἀπεδόθη μέχρι τούδε ἡ δικαιοτάτη αὕτη τιμὴ εἰς τὸν πρῶτον καθηγητὴν τοῦ Γυμνασίου Σύρου. Εὐχόμεθα νὰ μὴ παραταθῇ ἡ ἀξιοκατακρίτως αὕτη ἀδικία, ὡς μὴ εἰσέλθωμεν εἰς πειρασμὸν ἐς ἀνάγκης ἀναποφάντου.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐπερατῶν εὐτυχῶς καὶ ἡ πρὸς τὸν Πειραιᾶ σύνδεσις τῆς Σύρου δι' ὑποβρυχίου ἠλεκτρικῶν τηλεγραμμάτων.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην μ. μ. ἤρξατο ἡ βύθισις τοῦ τηλεγραφικοῦ κᾶλω, παρευρισκομένου ἐν τῷ ἀτμοκίνητῳ καὶ τῶν Α. Α. Μ. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης μετὰ τοῦ Κυρίου Πρωθυπουργοῦ καὶ τινῶν ἐκ τῶν ὑπουργῶν, ὅπως ἐπιβλέπωσι ἀγαλλόμενοι τὸ ἀξιόλογον τοῦτο εὐεργετήμα, ὅπερ ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀδελφῶν προσεκτήσατο ἡ Ἑλλάς. Οἱ Βασιλεῖς παρέμειναν ἐν τῷ ἀτμοκίνητῳ μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου Σουνίου, καὶ ἐκεῖθεν ἐπανήλθον εἰς Πειραιᾶ διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀτμοκίνητου

«ὄθων» τὸ δὲ Ἀγγλικὸν ἀτμοκίνητον ἐξήκολουθῶν τὸν διάπλου αὐτοῦ ἐβίβασεν ἐνταῦθα τὴν πρῶτην τῆς Πέμπτης καὶ εὐτυχῶς ἀποκατασταθέντος τοῦ τηλεγραφικοῦ κᾶλω, πρῶτος ὁ Κύριος Νομάρχης ἐτηλεγράφησε πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργὸν περὶ τῆς τελείας τοῦ ἔργου ἐκπληρώσεως, καὶ ἐν ἀκαρεῖ ἐτηλεγράφηθη ἐκεῖθεν ἡ προσήκουσα ἀπάντησις. Αἱ ἄρχαι πᾶσαι καὶ πλείους πολιτῶν παρίσαν εἰς τὰ ἐγκαίρια τοῦ τηλεγράφου, καὶ διὰ σημαίων καὶ δαφνῶν ἤτο κατεστολισμένον τὸ ἀκρωτήριο, ἐφ' οὗ συνέστη προσωρινῶς τὸ τηλεγραφεῖον. Μετὰ δὲ τὴν πλήρη τοῦ ἔργου ἀποπεράτωσιν ζοηραὶ ἀνευφημήσεις καὶ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης ἀντήχησαν πανταχόθεν. Οὕτω λοιπὸν ἡ Σύρος εὐρίσκειται ἤδη τηλεγραφικῶς συνδεδεμένη πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Εὐρώπην ἅπασιν.

— Εὐχαριστῶς ἀνέγνω τὸ κοινὸν τῆς Ἐρμουπόλεως τὴν πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, δι' ἧς ἐκφράζεται ἡ εὐχαριστία τῶν Α. Α. Μ. Μ. πρὸς τὸ ἐνταῦθα ἐδρῶν Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας, ὡς προθυμῆθεν νὰ προσενέγκῃ εἰς μὲν τὸν Βασιλεῖα τὸ ἀτμοκίνητον «ἡ Καρτερία», εἰς δὲ τὴν Βασιλίσσαν τὸ ἀτμοκίνητον «ἡ Ὁμόνοια», ὅπως χρησιμεύσωσιν ἐν τῇ ἐπανόδῳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως εἰς τοὺς κόλπους τῆς φιλιτάτης Ἀυτῆς Ἑλλάδος. Ἰδοὺ ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος αὐτόγραφο ἐπιστολὴ, ἦν ἐρανίζομεθα ἐκ τῆς ἐφημερίδος «ὁ Ἕλληνας».

Κύριε ὑπουργέ,

Ἐπειδὴ τὸ ἐν Σύρῳ ἐδρῶν Διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας προθυμῆθη νὰ μοι προσενέγκῃ τὸ ἀτμοκίνητον «Καρτερία» ἵνα Μὲ μετοχομίση ἀπὸ Τεργέστης εἰς τὴν φιλιτάτην μου Ἑλλάδα, ἐπιθυμῶ νὰ διαβιάσῃτε πρὸς αὐτὸ τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὴν πρόθυμον ταύτην προσφορὰν, ἧτις μοι εἶναι λίαν εὐαρεστος ἀπόδειξις τῶν πρὸς Ἐμὲ αἰσθημάτων τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας· θελετε δὲ δηλώσει εἰς τὸ ῤηθὲν συμβούλιον, ὅτι ἀσμένως ἐπέβην τοῦ ῤηθέντος καινοπαγοῦς καὶ καλοῦ πλοίου, καὶ ἀσμένως διέπλευσα ἐπὶ τῶν νώτων αὐτοῦ τὴν Ἀδριατικὴν θάλασσαν, εὐχόμενος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀτμοπλοίαν εὐτυχίαν ὀνηκεῖ εἰς κοινήν τῆς πατρίδος τιμὴν καὶ ὠφέλειαν. Εἰς τὰς παρ' Ἐμοῦ εὐχαριστίας θελετε ἐτι προσθέσει καὶ τὰς τῆς Βασιλίσσης, τῆς φιλιτάτης συζύγου μου, διὰ τὴν παρά τοι αὐτῆ διαιρητικῆν συμβουλίαν ἐπίσης πρόθυμον προσφορὰν τοῦ ἐτέρου ἀτμοπλοίου, «τῆς Ὁμονοίας», ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς τὴν περιστάσιν, καλ' ἦν ἡ Βασίλισσα ἤθελεν ἔλθει μακρὰν εἰς προὔπαντησιν μου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 5 Νοεμβρίου 1858.

ΟΘΩΝ.

— Ἡ ἀγγελία τῆς ἀποβιώσεως τοῦ φιλέλληκος Ναυάρχου Ἀδρόντου Ἐδμόνδου Λάϊου καταλύσασιν ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα, ὁμολογῶσιν τὸν εὐγενῆ Ἀδρόνδον εἰλικρινῆ φίλον καὶ εὐεργετὴν αὐτῆς. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 γενόμενος γνωστός εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ ἔνδοξος Ναυάρχος, ὡς διευθυντῆς τότε τῆς Ἀγγλικῆς φρεγάτας Μανδράσκαρ, ἐφ' ἧς ὁ Μεγαλειότατος ἡμῶν Βασιλεὺς κατέπλευσε τὸ πρῶτον εἰς Ναυπλίαν, διετέλεσεν ἔκτοτε εἰλικρινέστατος φίλος καὶ προθυμώτατος συνεργὸς πρὸς τὸ συμφέρον τῆς φιλιτάτης αὐτῆς Ἑλλάδος, ἧτις μετ' εὐγνωμόνως συναίσθησεως ἀπέδιδεν αὐτῷ ζῶντι, καὶ ἀποδόσει ὀνην τῆς σέβας βαθίστατον, εὐχαρμένη ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν μακαρίαν ἀνάπαυσιν ἐν τῷ χορῷ τῶν δικαίων.

— Ἐν τῷ τελευταίῳ φυλλάδιῳ τοῦ Ἀριστοφάνους ἐδημοσιεύθη σάτυρα ἔμμετρος κατὰ τὸν Διευθυντοῦ τοῦ Ἑλ. Παιδαγωγικοῦ Κυρίου Ν. Κρίστη καὶ τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν, ποιητῶν ἠλικιώτατον τοῦ ἐνταῦθα Δημοδιδασκάλου Παναγιώτου Σαφῆ, ὡς παρὰ πολλῶν ἠκούσαμεν, καὶ διὰ πολλοὺς λόγους πιστεύομεν. Τοῦ ἠλικιώτατου τούτου ποιήματος τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν εἰς τε τὸν Διευθυντὴν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Κύριον Σκαρλάτον Βυζάντιον καὶ τὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸν Κύριον Χριστόπουλον, ὅπως ἐνοήσασιν τὸ γινόμενον ἄδικον εἰς τὸν ἐξοχὸν ποιητὴν, καταδικασμένον νὰ διευθύνῃ Σχολεῖον Ἀλληλοδιδασκτικὸν ἐν Ἐρμουπόλει, ἐνφ' ὅσῳ τῆ ὑπάρχει σπάνιος Καθηγητῶν τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ ἐν τῷ Πενεπιστημίῳ καὶ ἐν τοῖς Γυμνασίοις τῆς Ἑλλάδος. Ταυτῆ ποιητικῆ ἱκανότης εἶναι ἄδικον νὰ μὴν τετιμῆται ἐν Ἀλληλοδιδασκτικῷ Σχολεῳ, ἐν ᾧ δὲν δύναται προσήκοντως νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς φωτισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας. Ἀνάγκη πᾶσα λοιπὸν νὰ τεθῇ ὁ λόγος ἐπὶ τὴν λυγρίαν καὶ περὶ τούτου ὀρεῖλουσι νὰ φροντισῶσιν ὁ τε Διευθυντῆς τῶν Δημ. Σχολείων καὶ ὁ Κ. ὑπουργός τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως. Παρεκτός δὲ τῆς Ποιτικῆς ἱκανότητος τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Διδασκάλου, ἦν πιστοποιεῖ τὸ ἠλικιώτατον ποιητῆ του, καὶ τὴν ἄλλην αὐτοῦ φιλολογικὴν δεινότητα θέλωσι κατανοήσῃν ἀρουντῶς, ἂν λάβωσι τὴν ὑπομονὴν νὰ φυλλολογῆσιν τὸ φυλλάδιον τοῦ Ἀριστοφάνους, ὅπως ἀναγνώσῃ καὶ Γραμματικὸν τινα κανόνα, ἐφαρμοζόμενον εἰς οἰκογενεῖας τῆς Πάρου ἀξιοτίμους, ὡς ὁ καλὸς Διδάσκαλος ἐν τῇ σφίξ αὐτοῦ εὐρεν εὐλογὸν νὰ σατυρήσῃ καὶ διὰ τῶν Γραμματικῶν κανόνων. Οὐδεμία ἀμφιβολία, ὅτι θέλει προσπαθῆσαι νὰ διδάξῃ καὶ τοὺς μαθητὰς του τὸν ὑπ' αὐτοῦ συνταχθέντα κανόνα, ὁσάκις συμβῇ νὰ σχηματίζωσιν ὀνόματα, λήγοντα εἰς κ ρ ι ε καὶ σ π η ε. Συνεπλήρωθη λοιπὸν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Γραμματικὴ ἐπιμέλεια καὶ συντομὴ μελέτη τοῦ ἐν Δημοδιδασκαλίᾳ ἀρίστου Κυρίου Σαφῆ. Ἄλλ' αἱ τοιαῦται διορθώσεις, προὔπαντα πολυφρονίον φιλολογικῶν κόπων, δὲν πρέπει νὰ μὲνωσιν ἀβραβεύται· δὴτι ἄλλως ἀπομαραινέται ὁ ὅλος τῶν

καπιώντων, και η Ελληνική φιλολογία υφίσταται ζημίαν ανεπιμέλειαν...

Εξελέθη Πρόεδρος της Βουλής ο Κ. Ανδρέας Λυγερνός, Βουλευτής Ηλείας.

Ο Καθηγητής του ενταύθα Γυμνασίου Κύριος Ν. Πετρής ιδών πρό τινων ημερών ένα των μαθητών αυτού αναγινώσκοντα τὴν Ἀστέρα τῶν Κυκλάδων...

Ὁ Ἀστήρ τῶν Κυκλάδων, ἐπιθυμῶν νὰ διορθώσῃ τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ, ἐρωτᾷ μετὰ βαθιτάτου σεβασμοῦ τὸν Καθηγητὴν τοῦ ενταύθα Γυμνασίου Κύριον Ν. Πετρήν...

Εἰς τὰς ἠνωμένας ἠγεμονίας ἐπικρατεῖ πολὺς ἀσλός ὡς ἐκ τῶν προλέων τῶν τριμελῶν προσωρινῶν διοικήσεων αὐτῶν, καὶ συνδεδαιμένοι ἀκαταήματα λίαν δυσάρεστα...

Καὶ ἐν ἰασίῳ τὰ πράγματα εἶχον κακῶς. Ἀνωτέρω ἤλκει ἰδεῖν ὁ ἀναγνώστης τὴν παραίτησιν ἐνὸς τῶν τῆς τριανδρίας, διακαρτηθέντος κατὰ τῶν πράξεων τῶν δύο συναδέλφων...

Εἰς Γέδδας ἀναγγέλλεται τὴν 26/7 νοεμβρίου, ὅτι οἱ ἐπίτροποι τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐπερίμενον τὸν τῆς Πύλης, ἀλλ' ἐντοσούτῳ ἐνήργουν τὰ δέοντα...

Ἀναγγέλλεται ὅτι ὁ τηλεγράφος μετὰξὺ Κρήτης καὶ Αἰγύπτου συνετρίβη, ἀλλ' εἰς Δαρδανέλια ἤχησεν ὁ σύρμα. Βεβαίωσιν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας ἐρχεται μετὰ μεγάλης πομπῆς κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος εἰς Παρίσιον...

Ἐχει δίκαιον νὰ ἀγανακτῇ ὁ ἀξιότιμος Ἀντιστασιαγγελεὺς Κ. Γεωργιάδης κατὰ τινῶν ἀτόμων τοῦ νομοῦ μας διὰ τὴν εἰς τὴν εὐρίσκοντα παραλίαν ἐξ αἰτίας αὐτῶν τῶν κομματάρχων...

τάς πολιτικὰς διενέξεις καὶ δικηρέσεις τοῦ τόπου. λόγος ὑπάρχει μετὰξὺ φρονέως καὶ φρονεθέντος περὶ προσδιορισμοῦ τῶν νεκροταφείων...

Εἶναι ἤδη ἐρωτῶμεν ἀνεκτικὴ ἡ τοιαύτη κατάστασις τῆς ταλαιπωροῦ Ἄνδρου, καὶ παραπονοῦμεθα κάποτε, διότι ὁ Ἀντιστασιαγγελεὺς λέγει ἀλήθειαν τοιαύτης τινος φύσεως δίκην...

Εἰς δολίων καὶ ἐπιβουλίων ἀνθρώπων διατριβὰς οὐδεμία ἀρμόζει ἀπάντησις, ἡ περιφρόνησις καὶ σιωπὴ τῶν συκοφαντομένων εἶναι τὸ καλλίτερον ἀντίδοτον πρὸς αὐτοὺς...

Ταῦτα διὰ τὴν εἰς τὸ προτελευταῖον τοῦ Ἀστέρος φύλλον καταχωρηθῆσαν διατριβὴν ὑπὸ στοιχεῖον Κ. Τ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐξ ἐπιβιβατῶν, ἐλθόντων σήμερον ἐκ Μελίτης διὰ τοῦ Γαλλικοῦ ἀτμοκινήτου, μαζήνομεν ὅτι τηλεγραφικῶς εἶχεν ἀγγελθῆναι ἐκ Κερκύρας...

Ἀριθ. 80, Τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Σύρου, Συνεπεῖα τῆς ὑπ' ἀριθ. 10479 τ. ε. διαταγῆς τῆς Β. Νομαρχίας Κυκλάδων.

Πρὸς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἰδίως τὸν Ἐμπορικὸν Σύλλογον τὴν κατωτέρω πρόσκλησιν τοῦ ἐν Ἑλλάδι Πρακτορείου τῆς Παγκοσμίου Ἐταιρίας τοῦ θαλασίου Πορθμοῦ τοῦ Σουεζ...

Ἐρμούπολις τὴν 26ην Νοεμβρίου 1858. Ὁ Ἀντιπρόεδρος (Τ. Σ.) Ζ. Α. Βούρος.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΠΟΡΘΜΟΥ ΣΟΥΕΖ.

Κύριε Πρόεδρε! Ἐγὼ τὴν τιμὴν νὰ σᾶς διεθύνω ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Κ. Φερδινάνδου δε Λεσέψ ἱδρυτοῦ τῆς Παγκοσμίου Ἐταιρίας τοῦ θαλασίου Πορθμοῦ τοῦ Σουεζ.

1. Ὑπόμνημα ἐπὶ τῆς ἐνεστάσεως καταστάσεως τῆς ἐργολαβίας.

2. Κανονισμὸν τῆς Παγκοσμίου Ἐταιρίας. 3. Πρακτικὸν τῆς καταχωρήσεως. Τὰ τρία ταῦτα ἔγγραφα εἰς πολλὰ ἀντίτυπα. Θὰ σᾶς παρακαλέσω δὲ, Κ. Πρόεδρε, ὅπως εὐαρεστούμενοι γίνητε ἐν Σύρῳ τὸ ὄργανον τῶν συμπεριόντων τῆς Παγκοσμίου Ἐταιρίας τοῦ θαλασίου πορθμοῦ τοῦ Σουεζ...

Ἀθήνη τὴν 27 (Ν) Νοεμβρίου 1858. Φ. Ι. Φερδινάνδης. Πρὸς τὸν Κ. Πρόεδρον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Σύρου Εἰς Σύρον.

Ἀριθ. 314. Τὸ Ἐμπορικὸν Τμήμα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν. Διὰ ταῦτα Κρυῦνται τὸν ἐνταύθα ἔμπορον Γεωργίον Ταλιάνογλου εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

Προσδιορίζε ὡς ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως βαῦτοῦ τὴν σήμερον 15 Νοεμβρίου ε. ε. Διατάττει νὰ βλῆθῃ ὁ πτωχεύσας εἰς τὴν διὰ χρέη φυλακίαν. Διορίζει ἐπὶ τῆς προκειμένης πτωχεύσεως, πράκτορα τὸν Αὐγουστίνον Σ. Ζυγομαλῆν, καὶ Εἰσηγητὴν τὸν παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ Πρόεδρον Δημήτριον Κυπαρισσην.

Διατάττει τὴν ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος ἐπιθεσιν τῶν σφραγίδων, ἐνεργηθῆσαμένην ὑπὸ τοῦ Βιρηνοδικικοῦ Ἐρμουπόλεως, Ἐπιβάλλει τὰ τῆς παρούσης δίκης ἐξόδα καὶ τέλη συμφάνσεως, εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐκρίθη ἀπερασίῳ καὶ ἐδμοσιεύθη τὴν 15 Νοεμβρίου 1858.

Ὁ Πρόεδρος Δ. Σχινιάς. Ὁ Ὑπογραμματεὺς Μ. Ι. Ζαχαρίου.

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα, Σύρος 21 Νοεμβρίου 1858. Ὁ Δικας, Γραφεὺς (Τ. Σ.) Ε. Π. Δ. Δεϊμέτζης.

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Γεωργίου Ταλιάνογλου Εἰσηγητὴς Δικαστῆς. Παραγγέλλομεν τὸν ἐνταύθα Δικαστικὸν Κλητῆρα Χ. Π. Ἐλευθερίου νὰ τοιχοκολλήσῃ ἀνά ἐν ἀντίγραφον τοῦ παρόντος ἀποσπάσματος εἰς τὰ παρὰ τοῦ Νόμου διατασσόμενα μέρη τῆς πόλεως ταύτης, ἕτερον δὲ ὅμοιον νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐνταύθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ὁ Ἀστήρ τῶν Κυκλάδων.

Σύρος 51 Νοεμβρίου 1858. Ὁ Εἰσηγητὴς Δ. Κυπαρισσης.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ. Ὁ Χρῆστος Καριαβᾶς κάτοικος Ἐρμουπόλεως διὰ τῆς ἀπὸ 1. Ὀκτωβρίου ε. ε. πρὸς τὸ ἐν Σύρῳ Σ. Δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν αἰτήσας τοῦ ἐξητήσασθαι, δι' οὗ ἐν αὐτῇ ἐξετάσει λόγους, τὴν ἀπὸ τῆς συζήτου τοῦ Διαμάντω Λουκᾶ διάταξιν τοῦ.

Τὸ δικαστήριον παραδεχθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 607 ε. ε. ἀποφάσεώς του τὴν αἰτήσιν διέταξε τὴν κατὰ τοὺς τόπους ἐν περιλήψει δημοσιεύσασθαι.

Ἀρμόδιος Δικαστικὸς Κλητῆρ νὰ τοιχοκολλήσῃ ἀντίγραφον τῆς παρούσης εἰς τὸ ἐνταύθα συμβολαιογραφεῖον εἰς τὸ ἀρχαιοτάριον τοῦ Βιρηνοδικικοῦ Ἐρμουπόλεως καὶ τοῦ εἰρημένου Πρωτοδικεῖου καὶ Ἐμποροδικεῖου καὶ συγχρόνως νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἐφημ. ὁ Ἀστήρ τῶν Κυκλάδων.

Ἐρμούπολις τὴν 28 Νοεμβρίου 1858. Ὁ Ἀντικλήτος καὶ πληρεξούσιος τοῦ Καριαβᾶ Δ. Ἀλεξάνδρου Δικηγόρος.

Ἀριθ. 200. Δηλοποίησις πλειστηριασμοῦ.

Ὁ Κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν δηλοποιεῖ ὅτι. Κατ' αἰτήσιν καὶ παραγγελίαν ἔγγραφον τοῦ ἐνταύθα κατοικοῦντος δικηγόρου Κυρίου Νικολάου Στουπῆ πλερεξουσίου τοῦ Γεωργίου Φραντζίδου καὶ ἀδελφοῦ καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 456 καὶ ἀπὸ 27 Ἰουλίου ε. ε. ἐκτελεστέας ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικεῖου Σύρου ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς τῶν εἰρημένων ἀδελφῶν Φραραζίδου καὶ Νικολάου Ἀντωνοπούλου διαφορᾶς περὶ χρέους καὶ κοινοποιήσεως νομίμων πρὸς τὸν ῥηθέντα Νικόλαον Ἀντωνοπούλου μετὰ τῆς παρὰ πόδας αὐτῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν δι' ἧς ἐπιτάττετο ἵνα ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας πληρώσῃ πρὸς τὸν ῥηθέντα Γεωργίον Φραντζίδου καὶ ἀδελφῶν δραχμὰς διὰ κεφάλαιον 730 μετὰ τοῦ τόκου τῶν

ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1854 μέχρι ἀποτίσεως καὶ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα δραχμὰς 46 καὶ ἐπειδὴ ὁ ῥηθείς Ἀντωνόπουλος δὲς ἐπλήρωσεν εἰσεῖτε τὸ ῥηθὲν χρέος του πρὸς τὸν εἰρημένον Φραντζίδου.

Διὰ ταῦτα καὶ δυνάμει τῆς δοθείσης πρὸς με ἔγγραφου παραγγελίας καὶ πληρεξουσιότητος καὶ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητῆρ τοῦ Πρωτοδικεῖου Σύρου Θεοδόσιος Ἀντωνιάδης, ἐκθέτω εἰς πλειστηριασμὸν δημόσιον ἐν τῷ Δήμῳ τούτῳ τῆς Ἐρμουπόλεως καὶ ἐν τῇ ἐνταύθα πλατεῖᾳ τοῦ Τελωνεῖου ἐξώσωμεν τοὺς κερφενεῖς τοῦ Κ. Ἀνδρέου Κωσμά ἐνοικιαζομένου ἤδη παρὰ τοῦ Βασιλείου Γιαννοῦτζου τὸ ἐν τῇ ῥηθείᾳ ἀποφάσει ὑπ' ἀριθ. 456 ε. ε. ἀναφερόμενα κινητὰ πράγματα, ἅτινα ὁ ῥηθείς Ἀντωνόπουλος εἶχεν ἐνεχυριάσει πρὸς τὸν δανειστὴν Κ. Γ. Φραντζίδου καὶ ἀδελφόν, ἧτοι

ἐν ζεύγος ἐνωτῆς ἀδαμάντινα, μία καρφίτζα ἀδομάντινη μία ἑτέρα με πέτρα κοκκίνην, τρία δακτυλίδια ἀδαμάντινα, μία βερδέτα ἀδαμάντινος, τρία ἡμισυ δράμια μαργαριτάρη, δώδεκα ζέρρια, δώδεκα κουτάλια, ἐν πιατέλιον καὶ ἐν ζεύγος μπαλασκῶν, ἵνα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ αὐτῶν, πληρωθῆτᾶς ὡς εἴρηται ὀφειλομένης αὐτῷ (τοῦ ἐπισπεύσαντος παρὰ τοῦ Νικολάου Ἀντωνοπούλου ὀφειλῆτος δραχμὰς 730 μετὰ τοῦ τόκου τῶν τῶν ἐξόδων κατὰ τὴν ἐπιταγὴν δραχμὰς 46 ὡς καὶ τὰ ἐξόδα τῆς παρούσης ἐκτελέσεως. Θέλουσι δὲ ἐκπλειστηρησθῆ τὴν 28 Δεκεμβρίου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν ἀρχομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ αὐτῶν ἀπὸ τὴν 40 Π. Μ. ὥραν μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς Μ. ἧτοι μετὰ παρέλευσιν τεσσαρῶν ἑβδομάδων ἀπὸ σήμερον τὴν πρώτην Κυριακὴν καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ διοριζομένου

νοῦ διὰ τῆς ῥηθείσης ἀποφάσεως Συμβολαιογράφου Ἐρμουπόλεως κυρίου Ἰωάννου Ἀθανασίου. Θέλει δὲ κρυπτεσθαι κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ὑπὸ τοῦ ἐνταύθα δημοσίου κήρυκος κυρίου Γεωργίου Α. Σκωτάκη καθὼς καὶ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν.

Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνεαι εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα καὶ τελευτατον ὑπερβηματιστὴν ἐκάστου πράγματος, ἢ δὲ πώλησιν αὐτῶν γίνεται με μετρητὰ ἐπὶ χεῖρας.

Ἡ παρούσα θέλει κοινοποιηθῆ τοιχοκολληθῆ ἅπασι εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου διατασσόμενα πρόσωπα καὶ μέρη καὶ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐνταύθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ὁ Ἀστήρ τῶν Κυκλάδων πρὸς δὲ θέλει προσφωνηθῆ καὶ διὰ τοῦ ῥηθέντος κήρυκος κυρίου Γ. Σκωτάκη καὶ ἄλλων τῶν ἀγορᾶν τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἐπιτοπίως.

Ἐγένετο ἡ παρούσα σήμερον τὴν

εἰκοστὴν ἑκτὴν Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1858 ἡμέραν τετάρτην καὶ ὥραν 10 Π. Μ. ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου καὶ ὑποφαινόμεαι.

Ὁ δικαστικὸς κλητῆρ Θ. Ἀντωνιάδης. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον αὐθημερῶν Θ. Ἀντωνιάδης. Δευτέρα Δηλοποίησις

Ἀριθ. 274. Ὁ Κλητῆρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν δηλοποιεῖ ὅτι, Κατ' αἰτήσιν καὶ παραγγελίαν τοῦ ἐνταύθα κατοικοῦντος Κ. Παναγιώτου Παναγιουλᾶ καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4512 καὶ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1852 ἐκτελεστοῦ ὁλολόγου ὑποθηκοδανείου γενομένου ἐνώπιον τοῦ ἐνταύθα Συμβολαιογράφου Κ. Κωνσταντίνου Ἀγγελίδου καὶ δυνάμει τῆς (ἀκολουθεῖ.)